

Renkum, 3 juni 2023

Aan de raads(commis)sie)leden, college van B&W en de griffie,

Bij deze wil ik jullie het volgende laten weten. Persoonlijk heb ik de raadsvergaderingen van 31 mei jl. m.b.t. het agendapunt over de behandeling van de "Motie van Treurnis" en in het bijzonder de besloten raadsvergadering als zeer teleurstellend ervaren. Wat de besloten raadsvergadering betreft moet ik zeggen, dat deze voor mij niet alleen zinloos bleek te zijn, maar naar mijn mening vooral destructief van aard was.

Zelf ben ik door de voorzitter in totaal tot drie keer toe onderbroken en mocht ik mijn verhaal niet afmaken. In alle gevallen heb ik dat als onterecht ervaren. Bovendien kon ik zodoende niet duidelijk mijn mening neerzetten. Bij deze laat ik jullie de volledige tekst toekomen van wat ik in de eerste termijn wel gezegd heb inclusief wat ik niet mocht zeggen tijdens de behandeling van de betreffende motie. Ik wilde de motie vervolgens enigszins fileren om aan te geven wat ik niet herken, waar ik me op zijn minst met de formulering niet in kon vinden etc. om uiteindelijk aan te geven, dat ik de strekking van de motie wel kon onderschrijven, maar vanwege enkele geformuleerde teksten de motie niet zou ondersteunen. Het zij zo.

Voor wat het besloten gedeelte betreft heb ik geen opening geconstateerd om te komen tot op zijn minst een eerste stap van een oplossing van de gerezen problemen. Sterker nog, volgens mij ontbrak de wil. Er werd m.i. alleen maar om de hete brij gedraaid. Hier en daar werden tevens de hakken behoorlijk in het zand gezet. Toen ik voor de derde maal door de voorzitter teruggefloten werd had ik het wel gehad en neigde zelfs tot het verlaten van de vergadering. Na de besloten vergadering kwamen de fractievoorzitters voor 'n andere kwestie nog bijeen. Thuis praatte ik kort met mijn vrouw na en ging om vier uur naar bed.

Als éénpersoonsfractie moet je sowieso prioriteiten stellen. Je moet niet alles willen en voor mij is dat geen probleem. De sfeer in en rond de raad ervaar ik als "niet goed". Ik bespeur ook niet de wil van allen om daar iets aan te doen. Het heeft voor mij daarom geen enkele zin te werken aan een traject "bestuurscultuur" (aspect: samenwerking in de raad) wanneer tevens aan de voorkant de problemen niet eerst concreet benoemd en gedeeld worden.

Op donderdagmiddag stond ik thuis in de keuken en ben ik onverwacht in elkaar gezakt om even later met de ambulance naar Rijnstate vervoerd te worden. Tegen twaalf uur 's nachts mocht ik onder voorwaarden naar huis. Dit voorval wil ik niet dramatiseren of ergens aan ophangen, maar het heeft me wel aan het denken gezet en daarin spelen de reacties van mijn kinderen en vrouw, die het hebben zien gebeuren ook een rol.

Vooraf door wat me donderdagmiddag overkwam heb ik me voorgenomen op deze manier niet mee te werken aan het traject "bestuurscultuur". Ik voel er niet voor energie en tijd te geven aan bedoelde zaken: de basisvoorwaarden ontbreken. Wanneer mensen hun gedrag niet willen bijstellen dan houdt het voor mij gewoon op. Als volksvertegenwoordiger gaat mijn aandacht uit naar beleidsaangelegenheden en gesprekken met inwoners voor wie ik op mijn manier hopelijk wel iets kan betekenen. Mocht je mijn aanwezigheid buiten de raadsvergaderingen om soms missen dan hoop ik met dit schrijven helderheid te hebben gegeven.

Terzijde: ik heb mijn teleurstelling en ongenoegen etc. voor het uitgaan van dit schrijven telefonisch met de raadsvoorzitter en alle fractievoorzitters al gedeeld. Ik wilde aan zelfreflectie kunnen doen door o.m. me af te vragen of ik me zogezegd ongepast heb geuit, dit te toetsen en tevens aangeven hoe ik tegen de zaak aankijk.

Vriendelijke groet,

Brief JB 3 juni 2023.pdf/docx